

RZANIE (5) *sb n*

Wymowa: *r-zanie*.

rzanie (4), **rżanie** (1), [**rzżanie**]; rzanie *BartBydg, Mącz, Calep*; rzanie : rżanie *StryjKron* (1:1).

a jasne, e pochylone.

sg N rzani(e) (4). ◇ *A rżanié* (1); [-é], -(e). ◇ [*I rżanim.*]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Wydawanie głosu przez konia; hinnitus BartBydg, Calep (5) : Hinnitus, d(icitu)r clamor equorum, rzanye *BartBydg* 69; *Calep* 482b; [Hinnitus rzżanie *UrsinGramm* 320; *Volck Yyy2v*].

Wyrażenie: »koni, końskie rzanie« = fremitus equorum Vulg [szyk 2:1] (2:1): Hinnitus, Końskie rżanie. Mącz 156b; StryjKron 390, 757; [podkáli fie tuż pod zámkiem chęćią zápalczywą/ roznym głóśow hukiem/ zbroy grzmotem/ koni rzánim StryjKron 392; PaprHerby 141; WujBib Ier 8/16].

Cf RZAĆ, [RZŻENIE]

LWil